

**Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares
(Analir) e.a.**

tegen

Administración General del Estado

(verzoek van het Tribunal Supremo om een prejudiciële beslissing)

„Vrij verrichten van diensten — Cabotage in zeevervoer — Voorwaarden voor toekenning en behoud van voorafgaande administratieve vergunning — Gelijkzijdige toepassing van instrument van oplegging van openbardienstverplichtingen en van sluiting van openbardienstcontract”

Conclusie van advocaat-generaal J. Mischo van 30 november 2000 I-1274

Arrest van het Hof van 20 februari 2001 I-1295

Samenvatting van het arrest

1. *Vervoer — Zeevervoer — Vrij verrichten van diensten — Geregelde cabotagediensten in zeevervoer — Vereiste van voorafgaande administratieve vergunning — Opnemen van voorwaarde inzake controle van solvabiliteit van reder in voorwaarden voor toekenning en behoud van vergunning — Toelaatbaarheid — Voorwaarden (Verordening nr. 3577/92 van de Raad, art. 1 en 4)*

2. *Vervoer — Zeevervoer — Vrij verrichten van diensten — Geregelde cabotagediensten in zeevervoer — Openbaredienstverplichtingen en openbaredienstcontracten — Gelijktijdige toepassing van beide instrumenten — Toelaatbaarheid — Voorwaarden (Verordening nr. 3577/92 van de Raad, art. 2, punt 3, en 4, lid 1)*

1. Ingevolge artikel 4 juncto artikel 1 van verordening nr. 3577/92 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer), mag het verrichten van geregelde cabotagediensten vanuit, naar en tussen eilanden slechts afhankelijk worden gesteld van de afgifte van een voorafgaande administratieve vergunning, wanneer:

— kan worden aangetoond, dat er een reële behoefte aan een openbare dienst bestaat wegens de ontoereikendheid van de geregelde zeevervoersdiensten in een situatie van vrije mededinging;

— bovendien wordt aangetoond dat dit stelsel van voorafgaande administratieve vergunningen noodzakelijk is en evenredig met het beoogde doel;

— dit stelsel gebaseerd is op objectieve criteria, die niet-discriminatoir en vooraf kenbaar voor de betrokken ondernemingen zijn.

Verder verzet het gemeenschapsrecht zich niet tegen de bevoegdheid van een lidstaat om in de voorwaarden voor de afgifte en het behoud van een voorafgaande administratieve vergunning als middel om aan een reder uit de Gemeenschap openbaredienstverplichtingen op te leggen, een voorwaarde op te nemen als het vereiste dat de reder moet hebben voldaan aan zijn betalingsverplichtingen op het gebied van de belastingen en de sociale zekerheid, waardoor de lidstaat de solvabiliteit van de reder kan controleren en derhalve in staat is, zijn „dienstverleningscapaciteit” na te gaan, mits een dergelijke voorwaarde op niet-discriminatoire grondslag wordt toegepast.

(cf. punten 40, 51, dictum 1-2)

2. Artikel 4, lid 1, van verordening nr. 3577/92 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer), moet in diër voege worden uitgelegd dat een lidstaat voor een zelfde scheepvaartlijn of -traject, ter verzekering van hetzelfde geregelde verkeer vanuit, naar en tussen eilanden, aan scheepvaartmaatschappijen openbaredienstverplichtingen mag opleggen en tege-

lijktijd met andere ondernemingen openbardienstcontracten in de zin van artikel 2, lid 3, van deze verordening mag sluiten, voorzover een reële behoefte aan een openbare dienst kan worden aangetoond en voorzover die gelijktijdige toepassing op niet-discriminatoire grondslag geschiedt en

gerechtvaardigd is in verhouding tot het nagestreefde doel van openbaar belang.

(cf. punt 71, dictum 3)